

Az, hogy átlátunk-e az elfüggönyözött ablakon függ:

- a külső és belső fényviszonyoktól,
- a megfigyelő és az ablak távolságától.

Ha a világosabb hely felől nézünk a sötétebb felé, akkor nem látunk át. Ennek oka az, hogy a mi odalunkról érkező fény egy része az ablakról, egy másik része a függönyről visszaverődik. A visszaverődött fény elnyomja a másik (sötét) oldalról érkező, a függönyön és ablakon átjutott fénysugarakat. Persze a sötétebb oldalról érkező kis mennyiségű, de erős fényt (pl.: lámpa, csillagok, Hold) ekkor is érzékeljük. Ha a sötétebb oldalról próbálunk a világosabb felé nézni, akkor már fontos az ablaktól mért távolságunk. Általában bent közelebb, kint pedig távolabb vagyunk az ablaktól. Ezért a sötétebb szobából a világosabb külső tér jól látható, hiszen a kintről jövő (és az ablakon, valamint a függönyön átjutott) fény mennyisége nagyobb, mint belülről a szemünkbe jutó fény. Ha kintről nézünk be, és bent van világosabb, akkor is csak „árnyékokat” látunk, mert a függöny távolabb van és jobban zavarja a képet.

Ha kint és bent azonos a megvilágítás, akkor is az igaz, hogy jobban lehet kilátni, mint be. A függöny tehát nemcsak díszít, hanem általában megakadályozza, hogy be lehessen látni a szobába.

Kiss László (Pozsony, Magyar Tannyelvű Gimn., II. o. t.)

Németh Tibor (Győr, Révai M. Gimn., II. o. t.) és

Varga Dezső (Miskolc, Földes F. Gimn., II. o. t.)

dolgozata alapján